[1963] 3 ఎస్. సి. ఆర్. 281
1962, మే,4

రాజేందర్ కుమార్, మరొకరు

v.

పంజాబ్ రాష్ట్రం

(జె. ఎల్. కపూర్., కె. సి. దాస్ గుప్తా)

మరియు రఘుబర్ దయాళ్, జెజె.)

హత్య -ఉద్దేశం స్థాపించబడలేదు-ప్రేరణ రుజువు లేకపోవడం, నేరం యొక్క సాక్ష్యాలను అనుమానించడానికి కారణం కాదు-భారతీయ శిక్షాస్మృతి (చట్టం 45 ఆఫ్ 1860), సెక్షన్ 201, 302.

మూడున్నరేళ్ల బాలుడు టిని హత్య చేసిన కేసులో మొదటి పిటిషనర్ కు ఐపీసీ సెక్షన్ 302 కింద మరణశిక్ష విధించగా, రెండో పిటిషనర్ అయిన అతని తండ్రి 'టి' శవాన్ని దాచినందుకు సెక్షన్ 201 కింద దోషిగా నిర్ధారించారు. ప్రాసిక్యూషన్ కేసు ఏమిటంటే, 1961 జనవరి 5 న, మధ్యాహ్నం 3-30 గంటల నుండి సాయంత్రం 4 గంటల మధ్య టి పిటిషనర్ల ఇంట్లో ఉన్నప్పుడు మరియు ఇంట్లోని ఇతర ఖైదీలు దూరంగా ఉన్నప్పుడు, మొదటి పిటిషనర్ టిని తన నోటిని గుడ్డతో నింపి చంపి, మృతదేహాన్ని వారి ఇంట్లోని గ్యారేజీలో ఉంచాడు; అదే రోజు రాత్రి అతను మరియు అతని తండ్రి మృతదేహాన్ని గోనె సంచిలో ఉంచిన తరువాత కాంపౌండ్ లో పూడ్చిపెట్టారు. జనవరి 5, 1961 కు కొన్ని రోజుల ముందు, మొదటి అప్పీలుదారు మరియు టి యొక్క తండ్రి మధ్య సంబంధాలు దెబ్బతిన్నాయని ఆధారాలు చూపించాయి, ఎందుకంటే మొదటి అప్పీలుదారు తన భర్తకు నచ్చని విధంగా టి తల్లితో మాట్లాడాడు మరియు రెండవ పిటిషనర్ తన ఇంటికి తన సందర్శనలను ఆపమని కోరాడు; మరియు మొదటి అప్పీలుదారునికి తరచుగా సందర్శించే టి కొన్ని రోజులు తన సందర్శనలను నిలిపివేశాడు, కాని జనవరి 5 కంటే మూడు లేదా నాలుగు రోజుల ముందు వాటిని తిరిగి ప్రారంభించాడు; ఆ రోజున టి చివరిసారిగా మధ్యాహ్నం 3-30 గంటల సమయంలో మొదటి పిటిషనర్ ఇంట్లో అతనితో ఆడుకుంటూ సజీవంగా కనిపించాడు. ప్రాసిక్యూషన్ కేసు సాక్ష్యాధారాల ద్వారా పూర్తిగా రుజువైందని ట్రయల్ కోర్టు, హైకోర్టు రెండూ కనుగొన్నాయి. కింది కోర్టుల తీర్పులు సమర్థనీయం కాదని, నేరానికి సహేతుకమైన ఉద్దేశం ఏదీ రుజువు కాలేదని పిటిషనర్లు సంతృప్తి చెందారు.

ఈ హత్యకు గల కారణాలు సాక్ష్యాధారాల్లో కనిపించనప్పటికీ పరిస్థితుల దృష్ట్యా నిర్ధారణకు రావడానికి ఎలాంటి కారణం లేదని పిటిషనర్లను దోషులుగా నిర్ధారించారు. ఒక నేరం వెనుక ఉన్న ఉద్దేశ్యం సంబంధిత వాస్తవం, దీనికి సాక్ష్యం ఇవ్వవచ్చు; ఉద్దేశం లేకపోవడం కూడా ఒక సంబంధిత పరిస్థితి. దాన్ని ఇతర పరిస్థితులతో పాటు పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. తన చర్య వెనుక ఉన్న ఉద్దేశం నేరస్థుడికి మాత్రమే తెలుసని తరచుగా జరుగుతుంది.

క్రిమినల్ అప్పీలేట్ పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీల్ నెంబరు 182 ఆఫ్ 1961.

1961 క్రిమినల్ అప్పీల్ నెంబరు 595 మరియు 1961 యొక్క మర్డర్ రిఫరెన్స్ నెంబరు 56 లో చండీగఢ్ లోని పంజాబ్ హైకోర్టు 1961 సెప్టెంబర్ 7 న ఇచ్చిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్ చేయబడింది.

పిటిషనర్ల తరపున ఎ.ఎస్.ఆర్.చారి, ఓం ప్రకాశ్ పసే, కె.ఆర్.చౌదరి వాదనలు వినిపించారు.

ప్రతివాది తరపున గోపాల్ సింగ్, పి.డి.మీనన్.

1962,మే 4. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో..

దాస్ గుప్తా, జె.-రవీందర్ నాథ్ గోయల్ కుమారుడు టోనీ చివరిసారిగా 1961 జనవరి 5 న సజీవంగా కనిపించాడు. ఒక నెల తరువాత 1961 ఫిబ్రవరి 5 న గోయల్ పక్కింటి జగదీష్ చందర్, రాజిందర్ కుమార్ ఇంటి ఆవరణలో అతని మృతదేహాన్ని కనుగొన్నారు. జగదీష్ చందర్, రాజేందర్ కుమార్ తండ్రీకొడుకులు. గోనె సంచిలో టోనీ మృతదేహం, నోట్లో రక్తపు మరకలు ఉన్న గుడ్డ ముక్క, బ్యాగులో రక్తపు మరకలున్న టవల్ కూడా కనిపించాయి. నోటిలో నింపిన గుడ్డను తొలగించినప్పుడు నాలుకను ఎడమ వైపుకు నెట్టి గొంతును చూస్తూ కనిపించింది. పోస్టుమార్టం నిర్వహించిన సివిల్ సర్జన్ భటిండా నోటిని గుడ్డతో ప్యాక్ చేయడం వల్ల ఊపిరాడక చిన్నారి మృతి చెందిందని తన అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేశారు.

టోనీ హత్య కేసులో రాజిందర్ కుమార్ కు ఐపీసీ సెక్షన్ 302 కింద మరణశిక్ష విధించారు. టోనీ మృతదేహాన్ని దాచిపెట్టినందుకు తండ్రి జగదీష్ చందర్ ను 201 సెక్షన్ కింద దోషిగా తేల్చారు.

1961 జనవరి 5 న మధ్యాహ్నం 3-30 గంటల నుంచి సాయంత్రం 4 గంటల మధ్య టోనీ జగదీష్, రాజేందర్ ఇంట్లో ఉన్న సమయంలో ఇంట్లోని ఇతర ఖైదీలు టోనీని నోటితో గుడ్డతో నింపి చంపి మృతదేహాన్ని వారి ఇంట్లోని గ్యారేజీలో భద్రపరిచారు. అదే రోజు రాత్రి అతను మరియు అతని తండ్రి మృతదేహాన్ని గోనె సంచిలో ఉంచిన తరువాత కాంపౌండ్ లో పూడ్చిపెట్టారు. బాలుడు కనిపించకుండా పోయిన తర్వాత, మృతదేహం లభ్యం కాకముందే నెల రోజుల పాటు టోనీ ఆచూకీ కోసం తల్లిదండ్రులు, తాత ఎంతగా ప్రయత్నించినా ఫలితం లేకుండా పోయింది. వాస్తవానికి, ప్రాసిక్యూషన్ ప్రకారం, ఇద్దరు నిందితులు బాలుడి కోసం అన్వేషణలో పాల్గొన్నారు.

రాజిందర్ టోనీని హత్య చేశాడని తన కేసును నిరూపించడానికి ప్రాసిక్యూషన్ ఏ పరిస్థితులపై ఆధారపడిందో వివరించడం ద్వారా ప్రాసిక్యూషన్ కథ యొక్క వివరాలు ఉత్తమంగా చెప్పబడతాయి.

(1) జనవరి 5, 1961 కి కొన్ని రోజుల ముందు ఒక వైపు రాజిందర్ కుమార్ మరియు మరోవైపు టోనీ తండ్రి రవీందర్ కుమార్ మధ్య సంబంధాలు దెబ్బతిన్నాయి, ఎందుకంటే రాజేందర్ తన భర్తకు నచ్చని విధంగా టోనీ తల్లితో మాట్లాడాడు మరియు రవీందర్ వారి ఇంటికి వెళ్ళడం ఆపమని రాజేందర్ ను కోరాడు. దీని తరువాత అతను "అంకుల్" అని పిలిచే రాజేందర్ వద్దకు తరచుగా వచ్చే టోనీ కూడా కొన్ని రోజులు తన సందర్శనలను ఆపివేశాడు; కానీ జనవరి 5 కి మూడు నాలుగు రోజుల ముందు, హజీందర్ అతనికి చక్కెర చుక్కలు ఇస్తుండటంతో అతను రాజిందర్ వద్దకు తన సందర్శనలను తిరిగి ప్రారంభించాడు. (2) టోనీ చివరిసారిగా 3-30 సంవత్సరాల వయస్సులో సజీవంగా కనిపించాడు. సాయంత్రం రాజిందర్ ఇంట్లో రాజిందర్ తో ఆడుకుంటున్నాడు. (3) ఆ సమయంలో రాజేందర్ భార్య, అతని తండ్రి, అతని సోదరి మరియు అతని సేవకుడు భగత్ రామ్ ఇంటి నుండి దూరంగా ఉన్నారు, భగత్ రామ్ వాస్తవానికి మధ్యాహ్నం 2:30 గంటలకు రాజిందర్ చేత బయటకు పంపబడ్డాడు. టీ తయారు చేసిన తర్వాత టానీ తల్లి సుధ టోనీని పిలిచినా ఎలాంటి స్పందన రాకపోవడంతో టానీ ఎక్కడున్నాడో గ్యారేజ్ వైపు నుంచి వస్తున్న రాజేందర్ కుమార్ ను అడిగింది. (5) టోనీ తన భార్యతో కలిసి జగదీష్ గోయల్ ఇంటికి వెళ్లాడని రాజిందర్ కుమార్ చెప్పారు. ఆ సమయంలోనే రాజేందర్ భార్య ఇంటికి వచ్చి సుధకు సమాధానంగా టోనీ తనతో వెళ్లలేదని, తన భర్తతో ఆడుకుంటున్నాడని చెప్పింది. అప్పుడు సుధ టోనీ గురించి రాజిందర్ ను మళ్ళీ అడిగింది మరియు టోనీ టోస్ట్ తీసుకురావడానికి బాబా దుకాణానికి వెళ్లి ఉండవచ్చని అతను చెప్పాడు. (6) అదే సమయంలో భగత్ రామ్ తన సైకిల్ తో తిరిగి వచ్చి దానిని గ్యారేజీలో ఉంచాలని అనుకున్నాడు, కాని రాజేందర్ గ్యారేజీని చూశాడని తెలుసుకున్న అతను తాళం తెరవమని కోరాడు, కాని రాజిందర్ గ్యారేజీలో కొన్ని ముఖ్యమైన వస్తువులను ఉంచానని, అందువల్ల జాక్ ను తెరవనని చెప్పి సైకిల్ ను ఇంట్లో ఉంచమని కోరాడు. (7) ఆ రాత్రి భగత్ రామ్ వంటగదిలో పడుకోగా, టోనీ కోసం అన్వేషణలో పాల్గొన్నట్లు నటిస్తూ 4 గంటల తర్వాత ఇంటి నుంచి బయటకు వెళ్లిన రాజేందర్ కుమార్ అర్ధరాత్రి 12 గంటలకు ఇంటికి తిరిగి వచ్చి భగత్ రామ్ పడుకున్న వంటగదిలో లైట్ వెలిగించి ఎందుకు నిద్రపోలేదని అడిగాడు. (8) సుమారు 2 గంటలకు భగత్ రామ్ ప్రకృతి పిలుపుకు సమాధానం ఇవ్వడానికి బయటకు వచ్చినప్పుడు, గ్యారేజీ ముందు రాజేందర్ మరియు అతని తండ్రి ఒకరితో ఒకరు

మాట్లాడుకోవడం చూశాడు, కాని అతను దగ్గరికి వచ్చినప్పుడు వారు మౌనంగా ఉన్నారు. (9) భగత్ రామ్ మేల్కొని ఉన్న మరో రెండు గంటల పాటు రాజేందర్ ఇంటి బయటే ఉన్నాడు. (10) జనవరి 9 న, రాజిందర్ మొహల్లా జోరి భాటియాలోని వంతెనపై ఉన్న ప్రాథమిక పాఠశాలలో ఉపాధ్యాయుడు రాజ్ కుమార్ ను కలుసుకున్నాడు మరియు అతను తనను హత్య చేసినట్లు అంగీకరించిన తరువాత బాలుడి మృతదేహాన్ని తొలగించడానికి సహాయం కోరాడు. (11) ఫిబ్రవరి 3, 4 తేదీల్లో రాజిందర్ ను పోలీసులు విచారించారు, చివరికి ఫిబ్రవరి 5 న పోలీసులు అతడిని తన సొంత ఇంటికి తీసుకెళ్లినప్పుడు ప్రధాన ద్వారం నుంచి కుడివైపున 6 నుంచి 7 అడుగుల దూరంలో చిన్నారి మృతదేహాన్ని పాతిపెట్టినట్లు వాంగ్మూలం ఇచ్చాడు. గుయి మొహర్ చెట్టుకు గోనె సంచిలో చుట్టి ఉంచారు. (12) అప్పుడు రాజిందర్ కుమార్ అక్కడ సుమారు 4 అడుగుల లోతులో తవ్విన ఒక స్థలాన్ని చూపించాడు మరియు టోనీ మృతదేహం గోనె సంచిలో అతని స్వంత దుస్తులు ధరించి మరియు అతని నోటిలో బనియన్ తోడుతో కనిపించింది. (13) బ్యాగ్ లోపల నిందితుడు రాజేందర్ కుమార్ కు చెందినదిగా భగత్ రామ్ గుర్తించిన టవల్ కూడా ఉంది. (14) హనియన్ టవల్ మరియు బ్యాగ్తో పాటు పిల్లల శరీరంపై దుస్తులపై మానవ రక్తం కనుగొనబడింది.

నిందితులిద్దరూ తమను తప్పుడు అనుమానంతో ఇరికించారని అంగీకరించారు. ట్రయల్ కోర్టుతో పాటు హైకోర్టు కూడా పైన పేర్కొన్న 14 పరిస్థితులను సాక్ష్యాధారాలతో పూర్తిగా రుజువు చేసింది. పిటిషనర్ల తరఫున మా ముందు హాజరైన శ్రీ చారి, ఈ పరిస్థితులు రుజువైతే, దిగువ న్యాయస్థానాలు ఇచ్చిన నిర్ధారణను వారు పూర్తిగా సమర్థిస్తారని వ్యతిరేకించడం లేదు. అయితే, కనీసం కొన్ని పరిస్థితులను రుజువు చేయడంలో హైకోర్టు తప్పు చేసిందని ఆయన మమ్మల్ని ఒప్పించే ప్రయత్నం చేశారు. పైన పేర్కొన్న రెండు, ఐదు, పన్నెండవ పరిస్థితులు తప్ప మరే ఇతర పరిస్థితులు రుజువు కాకపోతే, రెజిందర్ కుమార్ టోనీని హత్య చేశాడనే నిర్ధారణను సమర్థించడానికి అవి సరిపోతాయని మనకు అనిపిస్తుంది. టోనీ చివరిసారిగా 5 వ తేదీ మధ్యాహ్నం 3.30 గంటలకు అతనితో కలిసి కనిపించి, భూమి కింద పాతిపెట్టిన తన సొంత ఇంట్లో మృతదేహం లభ్యమైతే, ఈ విషయం అతనికి తెలుసునని, 5 వ తేదీ సాయంత్రం 4 గంటల సమయంలో టోనీ ఎక్కడికి వెళ్లాడనే దానిపై పరస్పర విరుద్ధమైన ప్రకటనలు చేశాడని తేలింది. ఈ మూడు పరిస్థితులు అతను బాలుడిని మధ్యాహ్నం 3.30 మరియు 4 గంటల మధ్య చంపాడనే తప్ప మరే ఇతర సహేతుకమైన పరికల్పనపై వివరణ ఇవ్వలేవు.

ఆ రోజు, కొంత కాలం తర్వాత శవాన్ని ఖననం చేసిన చారి, టోనీని ఎవరో గుర్తుతెలియని వ్యక్తి హత్య చేసి ఉంటారని, ఆ తర్వాత హంతకుడు మృతదేహాన్ని పిటిషనర్ ఇంట్లోకి తీసుకువచ్చి అక్కడే పూడ్చిపెట్టే అవకాశం ఉందని సూచించాడు. ఇది అసంబద్ధమైన సూచనగా మనకు కనిపిస్తుంది, తీవ్రంగా పరిగణించదగినది కాదు. టోనీని వేరొకరు చంపితే, అతను పని పూర్తి చేయకముందే ఎవరైనా ఆశ్చర్యపోయే ప్రమాదంతో మృతదేహాన్ని పిటిషనర్ ఇంటికి తీసుకెళ్లి అక్కడ పూడ్చిపెట్టడానికి కారణం ఏమిటి? అంతేగాక, మృతదేహాన్ని పాతిపెట్టిన ప్రదేశం రాజిందర్ కు తెలుసునని, మృతదేహాన్ని వెలికితీసేందుకు సరైన స్థలంలో భూమిని తవ్వింది రాజిందర్ అని నిస్సందేహంగా రుజువైంది. చిన్నారి మృతదేహం లభ్యం కావడానికి రెండు రోజుల ముందు పోలీసులు నిందితుల ఇంటికి వచ్చారని, ఆ రోజు పోలీసులు కొన్ని గుంతలు తవ్వారని, రాజేందర్ తమతో ఉన్నాడని ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షి నెం.5 శ్రీమతి గుర్దీప్ కౌర్ గిరిన్ ఇచ్చిన వాంగ్మూలాన్ని చారి మా దృష్టికి తెచ్చారు. 5 వ తేదీకి ముందు ఎలాంటి తవ్వకాలు జరగలేదని పోలీసు అధికారులందరూ కొట్టిపారేస్తున్నారు. శ్రీమతి గుర్దీప్ కౌర్ 1961 జూన్ లో సాక్ష్యం ఇచ్చేటప్పుడు తవ్వకాలు జరుగుతున్న తేదీని చూసి తప్పు చేసినట్లు మనకు స్పష్టమవుతోంది. అయితే ఆమె చెప్పింది నిజమేనని భావించినా మృతదేహాన్ని ఎక్కడ ఉంచారో రాజేందర్ కు తెలియదని చెప్పలేం. అప్పుడు కూడా దాని గురించి మౌనంగా ఉన్నాడని ఇది చూపిస్తుంది. పిటిషనర్ ఇంటికి అనేకసార్లు వెళ్లినప్పుడు మైదానం అస్తవ్యస్తంగా ఉందని పోలీసులు స్వయంగా కనుగొనడంలో విఫలం కావడంపై పండిత న్యాయవాది కొంత వ్యాఖ్య చేశారు. ఇందులో ఆశ్చర్యం ఏమీ కనిపించడం లేదు. దర్యాప్తు ప్రారంభం నుంచి నిందితుడిపై అనుమానం వచ్చిన పోలీసు అధికారులు కూడా మృతదేహాన్ని తన ఇంటి ఆవరణలో పూడ్చిపెట్టేంత ధైర్యంగా ఉంటాడని ఆశిస్తారు. ఫిబ్రవరి 5 వ తేదీకి ముందు భూమిలోని ఏ విధమైన

ఇబ్బందికర పరిస్థితిని పోలీసులు కనుగొనలేకపోయారు కాబట్టి, 5 వ తేదీకి కొద్ది సేపటి ముందు మృతదేహాన్ని వేరే ప్రాంతం నుంచి అక్కడకు తీసుకువచ్చారని భావించడానికి ఎటువంటి ఆధారం లేదు.

భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 302 ప్రకారం రాజిందర్ కుమార్ కు విధించిన శిక్షను సమర్థించడానికి పైన పేర్కొన్న కొన్ని పరిస్థితులు సరిపోతాయని మేము భావిస్తున్నప్పటికీ, 6 వ తేదీ కంటే దిగువ కోర్టుల ముగింపులో జోక్యం చేసుకోవడాన్ని సమర్థించే ఏదీ మాకు చూపించబడలేదని మేము భావిస్తున్నాము. పైన పేర్కొన్న 7, 8, 9 పరిస్థితులు కూడా రుజువు చేయబడ్డాయి. భగత్ హామ్ ను జనవరి 31 న పోలీసులు అదుపులోకి తీసుకున్నారని, ఫిబ్రవరి 5 వ తేదీకి ముందు ఆయన వాంగ్మూలాన్ని పోలీసులు నమోదు చేయకపోవడం విడ్డూరంగా ఉందన్నారు. 1961 ఫిబ్రవరి 7 వరకు భగత్ రామ్ తన వాంగ్మూలాన్ని నమోదు చేయడానికి పాటియాలాలో అందుబాటులో లేడని, ఈ ప్రశ్నపై సాక్ష్యాలను పునఃపరిశీలించాల్సిన అవసరం లేదని పోలీసు ఇన్స్పెక్టర్ రామ్నాథ్ పరాస్ చేసిన సాక్ష్యాలను హైకోర్టు విశ్వసించింది.

ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షుల సాక్ష్యాలపై శ్రీ చారి చేసిన విమర్శలు రాజ్ కుమార్ మరియు మహాబీర్ దయాళ్ లు రాజిందర్ యొక్క న్యాయేతర నేరారోపణ గురించి పైన పేర్కొన్న 10 వ పరిస్థితిని రుజువు చేసినందుకు మరింత నమ్మదగినది. ఈ ఇద్దరు సాక్షులు తమంతట తాముగా నీచ స్వభావం కలిగిన వ్యక్తులను చూపిస్తున్నారు మరియు పోలీసులు కోరుకుంటే తప్పుడు సాక్ష్యాలను ఇవ్వడానికి వారు అతీతులు కారు. అయితే, పిటిషనర్ కాంపౌండ్ లో మృతదేహం లభ్యం కావడం ద్వారా ఆచరణాత్మకంగా కచ్చితమైన సాక్ష్యాధారాలు లభించినప్పుడు తప్పుడు సాక్ష్యాలు ఇచ్చినందుకు ఈ వ్యక్తుల సేవలను పొందడం అవసరమని పోలీసులు ఎందుకు భావించాలో అర్థం కావడం లేదు. అందువల్ల రాజ్ కుమార్ ఇచ్చిన, మహాబీర్ దయాళ్ మద్దతు ఉన్న రాజిందర్ కుమార్ న్యాయేతర వాంగ్మూలం కథ నిజమయ్యే అవకాశం ఉంది. కానీ ప్రస్తుత కేసు ఉద్దేశ్యానికి ఈ ప్రశ్నను మరింత పరిశీలించడం నిజంగా అనవసరం. ఎందుకంటే, న్యాయేతర నేరారోపణకు సంబంధించి ఈ 10 వ సందర్భం నుంచి ప్రాసిక్యూషన్ కు ఎలాంటి మద్దతు అవసరం లేదు.

రాజిందర్ కుమార్ ఈ దారుణానికి పాల్పడటానికి కారణమేమిటో తెలియరాలేదు. పైన పేర్కొన్న మొదటి సందర్భంలో పేర్కొన్నట్లుగా తన సందర్శనలను ఆపమని రాజిందర్ ను కోరినందున ఒక వైపు టోనీ తండ్రి హవీందర్ మరియు మరోవైపు రాజిందర్ మధ్య సంబంధాలు దెబ్బతినడం అతని చర్యను వివరించదు. అయితే, సంబంధాలు దెబ్బతిన్నాయనడానికి ఈ సాక్ష్యం కూడా ఇవ్వలేదనుకుందాం. సాక్ష్యాధారాలను అనుమానించడానికి, ప్రేరేపించబడిన ఇతర పరిస్థితులకు సంబంధించి లేదా వాటి నుండి తప్పించుకోలేని నిర్ధారణకు రావడానికి సంకోచించడానికి ఇది కారణం కాదు. ఒక నేరం వెనుక ఉన్న ఉద్దేశం ఒక సంబంధిత వాస్తవం, దీని గురించి స్పష్టంగా చెప్పవచ్చు. ఒక ఉద్దేశ్యం లేకపోవడం కూడా సాక్ష్యాలను అంచనా వేయడానికి సంబంధించిన ఒక పరిస్థితి. నిందితుడు రాజేందర్ నేరాన్ని రుజువు చేస్తున్నట్లు పైన పేర్కొన్న పరిస్థితులు ఏ మాత్రం బలహీనపడలేదు.. ఉద్దేశం నిరూపించబడలేదు. ఒక నిర్దిష్ట చర్యకు తనను ప్రేరేపించిన విషయం నేరస్థుడికి మాత్రమే తెలుసు అని తరచుగా జరుగుతుంది. ఈ కేసు అలాంటిదే అనిపిస్తోంది.

ఐపీసీ సెక్షన్ 302 ప్రకారం రాజిందర్ కుమార్ ను దోషిగా నిర్ధారించి మరణశిక్ష విధించడం పట్ల సంతృప్తి వ్యక్తం చేశారు.

భగత్ రామ్ సాక్ష్యం ఆధారంగా జగదీష్ ఖందర్ పై కేసు నమోదైంది. 1961 జనవరికి 5 లేదా 6 నెలల ముందు ఈ సాక్షి, ఏడేళ్ల యువకుడు నిందితుడి సేవలో చేరాడు. జనవరి 5 న ఇంట్లో పనిమనిషిగా ఉన్నాడు. ఆ రోజు రాత్రి 9 లేదా 10 గంటల సమయంలో గ్యారేజీ తాళం చెవి కావాలని కోరగా అక్కడ ఉన్న తన పరుపును తానే చేస్తానని పిటిషనర్ జగదీష్ చెప్పి పరుపును బయటకు తీసుకొచ్చాడని ఆధారాలు ఇచ్చాడు. మధ్యాహ్నం 2 గంటల సమయంలో నీళ్లు తయారు చేయడానికి లేచిన సమయంలో గ్యారేజీ ముందు తిరుగుతున్న రాజేందర్, అతని తండ్రి ఒకరినొకరు మాట్లాడుకుంటున్నారని, కానీ బయటకు వెళ్లినప్పుడు మౌనంగా ఉండిపోయారని చెప్పాడు. ఆ తర్వాత

కొన్ని గంటల పాటు తనకు నిద్రపట్టలేదని, ఆ సమయంలో తండ్రీకొడుకులు ఇద్దరూ ఇంటి బయటే ఉండిపోయారని చెప్పారు. భగత్ రామ్ సాక్ష్యాలను విశ్వసించాలని కింది కోర్టులు తీసుకున్న అభిప్రాయంలో జోక్యం చేసుకోవాల్సిన అవసరం లేదని మేము పైన చెప్పాము. జగదీష్ ప్రవర్తనను బట్టి రాజిందర్ టానీని హత్య చేశాడని తెలిసిన తర్వాత మృతదేహాన్ని భూగర్భంలో పూడ్చిపెట్టడంలో రాజేందర్ కు సహకరించాడనే విషయం తప్ప మరే ఇతర సహేతుకమైన ఊహాగానాలపై వివరణ ఇవ్వలేని పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. విద్యుదాఘాతంతో బాలుడు ప్రమాదవశాత్తూ చనిపోయాడని రాజిందర్ తన తండ్రికి చెప్పి ఉంటాడని చారి సూచించాడు. మృత దేహం బొటనవేలుపై ఉంగరంగా తయారైన విద్యుత్ తీగ కనిపించడం ఈ విషయంలో న్యాయవాది మా దృష్టిని ఆకర్షించారు. అయితే బాలుడి మరణానికి ఈ వైరుకు ఎలాంటి సంబంధం లేదని వైద్య పరీక్షల్లో తేలింది. మిస్టర్ చారి ఆ స్థానాన్ని అంగీకరిస్తాడు, కానీ ఇప్పటికీ రాజేందర్ విద్యుదాఘాతం కారణంగా మరణించాడని తన తండ్రికి తప్పుగా చెప్పి ఉంటాడని వాదిస్తాడు. బాలుడి నోట్లో రక్తపు మరకలున్న బనియన్, గోనె సంచిలో రక్తపు మరకలున్న టవల్ కూడా లభ్యం కాకపోతే ఈ వాదనలో కొంత బలం ఉండి ఉండేది. అందువల్ల టానీ తన మరణ పరిస్థితులను ఎలా ఎదుర్కొన్నాడనే దాని గురించి జగదీష్ కు అతని కుమారుడు రాజేందర్ తప్పుడు సమాచారం ఇచ్చాడనే వాదనకు తావు లేదు, ఇది స్పష్టంగా రుజువైంది.